

Lóránd megfogta Amanda kezét és erősen tartva, behúzta a középső toronyház liftjébe. Nem szólt hozzá, csak mérgesen ránézett. Amikor a nő megtörölte felrepedt száját, majd rámosolygott, ráförmedt:

- Már megint kurválkodtál, Amanda?
- Haggyá mán te is! - kapta fel a fejét a nő és lehervadt ar-cáról a mosoly. - Mindig csak ezt tudjátok rám vetni?
- Kérdeztelek... - mondta a férfi hidegen. Hangját elnyom-ta a lift morajlása.
- Tudod jól, hogy mán fél éve is van, hogy utoljára dugtam mással. Akkor is csak...
- Azaz két hete... - mosolygott Lóránd és egy papír zseb-kendőt adott a nőnek. - Töröld meg a képed, mert Apa nem tűri, ha egy nő mocskos!
- Hülye geci vagy te is. Tegnap fürödtem - felelt Amanda, de megtörölte az arcát.

A felvonó nagyot kattant, ahogy elérte a legfelső emeletet. Az ajtó lassan kinyílt, a nő még belenézett a tükörbe a lift fa-lán, de a férfi kirángatta, így ismét felmordult.

- Tényleg haggyá mán! Ne rángass, tudok én menni!
- Látom. De most kussolj, mert amit itt kapsz, az meg sem közelíti a te Rolandodét. Iszkiri!

A vékony folyosó elején széles vasrács állta útjukat. Az al-sóbb emeleteken a folyosón lévő ajtókhöz önálló lakások tar-toztak, itt azonban mind egy emberé volt... Apáé. Lóránd elő-kapott egy kulcsot, kinyitotta a zárat, majd hanyagul becsapta az ajtót, ami nagyot csattant mögötte.

- Látom te sem vagy ippeg halk - nézett fel rá ismét Aman-da, és mielőtt odaértek volna a leghátsó ajtóhoz, még odasúg-ta: - Köszönöm.
- Remélem tanulsz belőle - felelt a férfi, majd röviden be-csöngetett az utolsó ajtónál, és átléptek a küszöbön.

A tágas nappaliba érkezve egy régi, üvegezett ajtajú szek-rényen akadt meg a szemük. Az ódon bútor tetején mindenféle

porcelán szobor, belsejében antik tányérok foglaltak helyet. A falon óriási Krisztus kereszt lógott. Szemben egy nagy, süppedős, barna bőrkanapén két nagydarab cigány férfi ült. Izmos mellkasukon feszülős, fekete pólót viseltek, nyakukban hosszú, vastag lánc lógott.

- Na mi van Amanda? - kérdezte az egyik, hosszú, fekete copfos férfi.
- Mi lenne? Roland megint baszakodott velem.
- Hát persze - mosolygott amaz és ráejtette a homlokáról a napszemüvegét a szemére. - Megint nem viselkedtél jó asszonyként.
- Menj te is a picsába. Nektek mindig az a jó asszony, aki ha azt akarjátok, hanyatt dől mi?
- Azt is - felelt a másik férfi, becsukta a könyvet, amit ed-dig olvasott, és kezét fogott Lóránddal. - Láttuk, ismét gyors voltál, tesó.

- Haggyá már. Fecska nem ellenfél. Apa?
- Az előbb még telefonált...
- Lóránd! - hangzott a zárt ajtó mögül egy rekedt, mély hang. - Hozd be Amandát!
- Jó tanács útravalónak - fordult szembe a nővel az ajtó előtt -, ne hazudj Apának, mert tudja az igazságot.

- Aha! Mindent tud mi? - felelt a nő és mielőtt beléptek volna, rámarkolt a férfi ágyékára. Elégedetten gondolta, hogy ezt is megteheti. Nem uralkodhat rajta egy férfi sem.

A tágas szoba a sötétben szűknek és fojtogatónak tűnt. Áradt belőle az illatos pipafüst és az ódon bútorok szaga. A félhomályban néhány óriási fotel és az ablakok alatt elterülő íróasztal körvonalai rajzolódtak ki Amanda előtt. A fotelben egy férfi ült. Alakját hátulról belopózó napfény ölelte körül. Az arcát alig lehetett látni, a kezében éppen felfénylett a pipá-jából a parázs.

- Szervusz Amanda. Bántott téged a Roland? - dörögte a füstkarikák alól a férfi, és ismét beleszívott a pipába.

A fény kissé felvillant az idős ember arcán. Kerek feje ko-pasz volt és ráncos. Őszes bajusza és vastag szemöldöke tette karakteressé a tekintetét. Sötét szeme parancsolóan villant a belépő párra. Megrágta a pipaszárat, és krárogott egyet.

- Szerbusz Apa. Igen, megvert odalenn - felelt tömören a nő.
- Miért?
- Mert nem akartam vele... rászóltam... - nyökögött a nemsokkal korábban még nagyon aktív szóradattal beszélő Amanda, és elsírta magát.

- Jól van, jól van. Gyűj ide hozzám - intett a szabad kezé-vel a férfi és megvárta, amíg Amanda odaér.

Középső ujján felfénylett egy hatalmas arany pecsétgyűrű. Az óriási tenyér hirtelen nagyot csattant a nő arcán, aki az ütéstől átbukfencezett a széles asztalon. A rajta levő könyv meg egy kis szobrocscsa lerepült, és puhán landolt a vastag szőnyegen.

Lóránd kérdően nézett Apára, de nem mozdult. Megtehetette volna, hogy elkapja a nőt, de Apa nem jelzett neki. Ezt pedig ő pontosan értette; mindig csak azt tehette Apa mellett, amit ő kívánt.

- Lóránd - nézett rá lassan, amíg Amanda négykézlábra emelkedett az álló férfi és az asztal között a jókora, vastag sző-nyegen. - A Fecska Roland este elutazik.

- Ahogy akarod Apa. De nem lehetne...
- Karcsi várja Pécsen. A jegyit meg megkaphatja Sárközitől. Előtte beszéljél Józsival az Őrsön, aztán mutasd meg Rolandnak, hogy merre van az arra! Azokat a láncokat meg magadrul tűntesd el.

- Ahogy akarod - felelte Lóránd és amikor látta, hogy Apa int, kilépett az ajtón. Amanda remegve felállt és arcát törölgette. Könnyei össze-folytak az ismét felrepedt szájából

szívárgó vérével, és ahogy remegő kezével igyekezte letörölni, még jobban összemaszatolta magát. Már nem volt dacos, nem volt büszke sem, csak egy egyszerű, rémült nő. Ugyan vett egy mély levegőt és toporzékolni akart, de tudta, ha szembeszáll Apával, még jobban elverik.

- A kis Lali hun van, he? - emelte fel a hangját Apa és meg-int beleszívott a pipába.

- Odahaza Jucikával.

- Mé nem az iskolába?! - emelte fel még jobban a hangját a férfi és megigazította a gyűrűjét.

- Mer mára mán nem tudtam nekije dellát adni, és nem tudott vóna hamózni a menzán... - kezdett ismét zokogni a nő.

Apa ismét intett neki. Amanda reszketve indult meg újra az asztal oldala mentén az idős ember felé. A férfi letette kezéből a füstölő pipát, majd kissé kifordult székével a bútor mögül, és amikor a nő odaért, megfogta a karját. Gyengéden megsimította, majd odahúzta a térdére.

- Te jó anya vagy és bár nem épp mindig jó asszony is, de azért tudod mi a kötelesség. Tudom, hogy a kurvázkodást is a purdékért csináltad, de ha még egyszer meghallom, hogy szétdobod a lábad, a két pulya itt marad, te meg mehetsz a férjed után. Érted, amit mondok?

- Én...nem...

- Értetted?!- szorította meg Apa, és arcát belenyomta a nőébe.

- Igen Apa.

- Akkor jó. Most amíg biztos, hogy Roland eljut Pécsre, itt maradsz a szomszéd kér óba. A gyerekek is idejönnek.

- Ahogy akarod. De mikor gyün vissza az apjuk?

- Soha - felelt hidegen Apa, és talpra állította Amandát. - Mennyé hamariba, most más dógom van.